

Editorial February Issue vol.2 | 2022

Μανώλης Οικονόμου - 28/02/2022

Πώς να γράψεις για τον καλό σου φίλο που έφυγε πρόσφατα από τη ζωή; Πώς να κατανοήσεις το ακατανόητο; Μήπως αρμόζει περισσότερο η σιωπή; Είναι τόσες όμως οι αναμνήσεις που σε συντροφεύουν, τόσες οι στιγμές που ζήσατε μαζί, που είναι αδύνατο να τις αποχωριστείς. Γνωρίζεις καλά ότι ο αγαπημένος φίλος θα ζει για πάντα μέσα στην καρδιά σου, θα βρίσκεται εκεί και θα συνομιλείς νοερά μαζί του. Κάτι σε σπρώχνει να αφηγηθείς κάποιες απ' αυτές τις προσωπικές στιγμές, έτσι, σαν αντίδραση στη λησμοσύνη.

Με τον Αλέκο γνωριστήκαμε μέσω του κοινού μας φίλου, αρχιτέκτονα Κυριάκου Κρόκου. Γρήγορα γίναμε κι εμείς φίλοι, αφού ήταν πολλά τα κοινά που μας συνέδεαν. Ατελείωτες οι συζητήσεις για την τέχνη της ζωγραφικής και της αρχιτεκτονικής, για τις κοινές τους ρίζες, για το χρώμα που τις μπόλιαζε από τα αρχαία χρόνια και τις έκανε αξεχώριστες. Τέχνες της ζωής και οι δυο, που μαζί με τη γλυπτική συναποτελούν μια αλληλένδετη και αδιάσπαστη ενότητα.